

Szlak nr 7, pieszy,

Szlak nr 7, pieszy, Szlak Mazur Garbatych. Znaki zielone: Jasieniec - Czerwony Dwór - Jabłonowo - Szeszki - Dorsze - Wilkasy - Kamionki - Suczki - Gołdap - Stańczyki (90,4 km, w EGO 78,9 km).

Fragment Międzynarodowego dalekobieżnego szlaku pieszego E11

Zarządzający szlakiem: PTTK Suwałki

Nr w ewidencji PTTK: SU 2012z

Rok pierwszego znakowania: odcinek Gołdap - Stańczyki po raz pierwszy został oznakowany w 1971 roku, przez uczestników ogólnopolskich studenckich turnusów akcji Rominta 71, prowadzonych przez członków Uniwersyteckiego Klubu Turystycznego UNIKAT z Warszawy. Cały szlak został oznakowany w 1995 roku.

Rok ostatniego znakowania, stan oznakowań: 2006, stan dobry.

Krótki opis krajoznawczy:

Szlak zielony bierze swój początek w Jasieńcu na wscho-dnim brze-gu jeziora Gołdapiwo, w pobliżu Krukłanek, i prowadzi do Stańczyk na skraju Puszczy Rominckiej. Wiedzie on początkowo przez pół-nocną część Puszczy Boreckiej, wchodzi na Garb Szeski i Obniżeniem Gołdapy dochodzi do zachodniego skraju Puszczy Rominckiej. Tu szlak przepięknym krajobra-zo-wo i urozmaiconym lasem puszczań-skim prześlizguje się wzdłuż gra-nicy z Rosją, by doliną Błędzianki - między-narodo-wej- rzeczki - dojść do niepowtarzalnych swą architekturą mostów w Stańczykach. Wę-dru-jąc szlakiem zielonym mamy możliwość napotkania najprzeróż-niejszych form polo-dow-cowego krajobrazu, szczególnie w paśmie Wzgórz Szeskich oraz na terenie Puszczy Ro-minckiej. Interesujące widokowo miejsca napot-kamy na szczycie Pięknej Góry oraz na koronie mostów w Stańczykach - prawie 37 m nad poziomem dna imponującej doliny Błę-dzianki. Szlak znajduje się w ciągu Międzynarodowego dalekobieżnego szlaku pieszego E-11 Amsterdam - Ogrodniki.

Stopień trudności i przydatności dla innych form turystyki:

Szlak łatwy z możliwością przerwania wędrówki w kilku miejscach (Czerwony Dwór - ale trudny wyjazd PKS, Szeszki - ok. 1 km do PKS, Dorsze - PKS lub 1 km dp PKS Pogorzela przy drodze krajowej, lub w Gołdapi).

Na całej długości przydatny dla turystyki rowerowej, chociaż przy mokrym lecie pewne trudności mogą pojawić się na północnym skraju jez. Łęku (ok. 300 m) oraz przy Nadleśnictwie Czerwony Dwór (ok. 300 m obniżenia przy jeziorze - ale jest łatwy objazd drogą ok. 500 m). Pozostałe odcinki szlaku w całości dostępne dla rowerów.

Km rosnąco (malejąco) Opis przebiegu szlaku (W nawiasach podano numery z lokalizacją obiektów na mapie) Długość odcinka [km] Nawierzchnia 0,0 [90,4] Węzeł szlaku to przystanek PKS Jasieniec, położony ok. pół kilometra na południe od prze-wężenia pomiędzy jeziorami Gołdapiwo (301) i Żabinka. Kierujemy się asfaltem od przy-stanku w stro-nę Krukłanek, a po 100 m, pozostawiając szlak niebieski w je-go biegu na południe, skręcamy w lewo - w drogę do miejscowości Żabinka. Po przejściu ok. 0,5 km w oddali ukazują się zabudowania wsi, do której dochodzimy po około 5 minutach. 1,6 asfalt

1,6 [88,8] 1,6 Mijamy przystanek PKS, na najbliższym rozwidleniu kierując się w prawo, opuszczamy wieś. Po około 50 m ponownie wybieramy prawą - główną - odnogę rozwidlenia, i

Szlak nr 7, pieszy,

idąc w stronę widocznego w oddali gospodarstwa kontynuujemy wędrówkę wśród pól. Mijamy po prawej domostwo. Kolejne 500 m drogi doprowadza nas do starej wierzby, którą obchodzimy z lewej i wijącą się drogą przechodzimy obok zagrody Żabinki 18. 1,7 żwirówka 3,3 [87,1] W ostrym skręcie w lewo maszerujemy w kierunku lasu. Trzymając się głównej drogi, mijamy po lewej kolejne gospodarstwo (Żabinki 20; 3,8 km szlaku). 0,5 gruntowa 3,8 [86,6] Droga kręcąc się, schodzi w obniżenie. Ku wschodowi dominuje nad lasem wzniesienie Czarnej Góry. Po prawej leżące w dole w kształcie gruszki jezioro Łękuć, otoczone lasem łąkowym. Obchodzimy jezioro od północy mocno zniszczoną drogą. 0,4 Jw. 4,2 [86,2] 4,2 Przechodzimy strumień przenoszący wody jeziora Łękuć (302) do jeziora Gołdapiwo. 50 m od wypływu strumienia z jeziora widać wodowskaz - punkt pomiarowy Stacji Monitoringu Środowiska. Na rozdrożu - 200 m dalej - kierujemy się w prawo, przechodzimy maleńki strumień sączący się do jeziora i wznoszącym się stokiemy wędrujemy wzdłuż brzegu jeziora. Niedaleko od strumienia mijamy z prawej resztki zabudowań. W głębi drzew z prawej strony też resztki zabudowań. Przechodzimy łąkę nadjeziorną porośniętą trzciną i podchodzimy na niewielkie wzniesienie, kierując się w stronę wysokiego masztu z wiatromierzem i dalej ku zabudowaniom wsi Czarcia Góra. 1,0

Jw.

5,2 [85,2] Mijamy budynek Stacji kompleksowego monitoringu środowiska. Puszczamy Bo-rec-ka (303). Idziemy dalej, po prawej mijamy gospodarstwo Czarcia Góra 1 i sto metrów dalej dochodzimy do bitej, żwirowej drogi prowadzącej do wsi Jeziorowskie. 0,2 Jw. 5,4 [85,0] Tu skręcamy w prawo i zaraz na zakręcie w lewo 0,2 Droga bita 5,6 [84,8] Opuściliśmy żwirówkę, kierując się w lewo, w starą drogę brukową. Biegnie ona przez południowe zbocza Diablej Góry (304). 0,2 bruk 5,8 [84,6] Po 200 m bruk skręca w prawo, my zaś idziemy w lewo żwirówką. 0,3 żwirówka 6,1 [84,3] 100 m dalej, przy słupku oddziałowym 175/162 kierujemy się w prawo, leśną drogą (5,9 km). 0,1 leśna gruntowa 6,2 [84,2] Prowadzi nas ona przez mieszany las ze świerkiem i sosną. Gdy droga biegnie pośród podmokłych łąk, przekraczamy przepust i nieco dalej podchodzimy zboczem wzniesienia. Na najbliższym zakręcie drogi wybieramy to rozwidlenie, którym skręcamy ostro w prawo i pofalowanym terenem dochodzimy do następnego rozwidlenia. Tu kierujemy się w lewo i dochodzimy do szerszej, wyjeżdżonej drogi. Mijając kolejne drogi leśne wędrujemy, trzymając się głównego traktu, podsypanego szutrem. Napotykamy tablicę rezerwatu Borki i dochodzimy skrzyżowanie dróg. Teraz w lewo, do Czerwonego Dworu. 1,5 leśna 7,7 [82,7] Drogę naszą otacza las liściasty z domieszka świerku. Pół kilometra dalej dochodzimy do poprzecznej drogi. Z lewej strony wita nas kolejna tablica opisowa rezerwatu Borki (305). Idąc obok rezerwatu dochodzimy do rozjazdu. 1,9 żwirowa 9,6 [80,8] Kolejne trzy drogi prowadzą do Czerwonego Dworu (7 km), Jurkowa (6 km) i ta, którą przyszliśmy, do Jeziorowskich (8 km). Tu też stoi tablica rezerwatu. Wybieramy drogę na Czerwony Dwór i wędrujemy nią wzdłuż wschodniej granicy rezerwatu. Po kilometrze drogi spotykamy następną tablicę rezerwatu. Wędrujemy dalej. 2,6 jw 12,2

Szlak nr 7, pieszy,

[78,2] Dochodzimy do rozwidlenia drogi. Prosto na północ biegnie ona do Boćwinki, w prawo zaś - na wschód, do Czerwonego Dworu. Wybieramy drugi wariant. Po lewej w bagnistym zagłębieniu rośnie mroczny bór świerkowy, po prawej liściasty las grądowy. Droga kręci to w lewo, to w prawo, kierując nas po 1,5 km do stóp wynoszącego się po prawej stronie zalesionego wzgórza (13,4 km). Skracamy tu w leśną drogę, która wypro-wadza nas w górę na jego zbocze. Około 3/4 km dalej prze-cinamy stru-mień, który po lewej stronie tworzy głęboki jar. Rezerwat Lipowy Jar. Informuje nas o tym tablica rezerwatu (306). Droga prowadzi nas dalej, skrajem rezerwatu. 3,0 jw 15,2 [75,2] Po lewej stronie pojawia się druga tablica rezerwatu. Tuż za nią mijamy ogrodzoną grupę jodeł, posadzonych jeszcze przez niemieckich leśników. Niebawem też przecinamy kolejny stru-mień, którego dolina towarzyszy nam po lewej. 0,8 jw 16,0 [74,4] Wychodzimy na skraj lasu i dochodzimy do zabudowań Leśnictwa Rogonie. Mijamy je i kierujemy się na wschód. Mijamy polanę i wchodzimy ponownie w las. Około pół kilometra dalej na rozwidleniu skręcamy w lewo i dochodzimy do asfaltowej drogi, wiodącej z Leśnego Zakątka na południe do Borek, Jelonka i Wronek. 0,9 jw 16,9 [73,5] Trzymając się głównej drogi, kierujemy się w lewo, na północ. Po 100 m pojawia się, prześwitujące z prawej Jezioro Pilwąg. Przecho-dzimy przepust i niebawem (16,8 km) skręcamy ku Pilwągowi, (307) w piaszczystą drogę, która prowadzi nas jego brzegiem. 0,6 jw 17,5 [72,9] Wędrując brzegiem, mijamy czerwoną tablicę Rezerwat przyrody Mazury (308) i ści-nając półwysep, ponownie zbliżamy się do brzegów jeziora. Idąc pośród starego lasu mieszanego, powoli wykręcamy w lewo, ku północy - odchodząc od rezerwatu Mazury. Pniemy się na niewielkie wzniesienie, za którym już odsłania się w prześwitach drzew jezio-ro Szwąłk Wielki. 0,9 leśna 18,4 [72,0] Z lewej dochodzi droga. Mijamy ją i wędrujemy jeszcze około 300 m prosto. Teraz kie-rujemy się drogą, biegnącą wzdłuż jeziora Szwąłk Wielki na północny zachód zboczem wzdłużonego wzniesie-nia. Po lewej mijamy aleję prowadzącą do starego cmentarza leśników (309). Po prawej bagniste za-głę-bie-nie na przedłużeniu jeziora. Kierujemy się w prawo ścieżką, która wyprowadza nas pod górę, gdzie przy starych lipach wchodzimy na teren Nadleśnictwa Czerwony Dwór (310) Przy budynku Nadleśnictwa, pomiędzy pięknym starodrzewiem, do-chodzimy do drogi. Teraz w prawo. Po 150 m docho-dzi-my do skrzyżowania dróg przy kamiennej kapliczce (311). Tu również znajduje się przystanek PKS. 1,0 leśna 19,4 [71,0] Kierujemy się na południowy wschód, mijając z lewej kolejne domostwa osady. 0,1 asfalt 19,5 [70,9] Kończą się zabudowania i asfalt. Idziemy dalej na wschód. Mijamy po prawej pomnikowy dąb, a następnie przechodzimy mostek na Czarnej Strudze. 1,0 zwirowa 20,5 [69,9] Wchodzimy w las główną żwirową drogą. 130 m dalej docieramy do skrzyżowania (Boćwinka 13 km). Skręcamy w lewo i wę-drujemy lasem. Po kilo-metrze drogę po obu stronach rozjaśniają nam łąki. Zaraz jednak zagłębiamy się w las ponownie. Tu i ówdzie dorodne dęby. 1,1 jw 21,6 [68,8] Mijamy kolejne przepusty pod drogą. 1,0 leśna 22,6 [67,8] Na rozwidleniu skręcamy w lewo, w nieco gorszą drogę. W oddali po prawej po-zosta-wiamy za sobą zabudowania leśniczówki Olszanka. Idziemy drogą główną na północ. Po przebyciu kolejnego ki-lo-metra mijamy przepust i dochodzimy do skrzyżowania. Idziemy dalej prosto. Po ok. 700 m pojawia się kolejny przepust, a 100 m za nim skrzyżo-wa-nie z podrzędną drogą leśną. Prze-cho-dzimy dalej prosto, by po kolejnych 500 m dojść do rozwidlenia dróg. 2,4 leśna 25,0 [65,4] Na rozwidleniu - ostry skręt w prawo, i dalej krótkim odcinkiem drogi leśnej. Po następ-nych 300 m wychodzimy na skraj lasu. Mając po lewej stronie pola, wędrujemy łukiem w lewo, ku północy. 0,6 leśna 25,6 [64,8] Po prawej stronie zabudowania. Kierujemy się dalej drogą pod górkę, dochodząc do rozwi-dlenia. Wędrujemy lewą odnogą - polną drogą wśród pastwisk. Napotykamy z pra-wej okazały klon. Mijając z lewej niewielkie bagienko, schodzimy drogą w obniżenie terenu. 0,6 gruntowa 26,2 [64,2] Pojawiają się zabudowania wsi Jabłonowo

Szlak nr 7, pieszy,

(312). Przechodzimy obok zabudowań i do-chodzimy do asfaltowej drogi Sokółki-Czerwony Dwór. 0,4 jw 26,6 [63,8] Prze-cho-dzimy drogę w lewo skosem. Dochodzimy do rozwidlenia przy krzyżu. Znajduje się tu również bocianie gniazdo. Opuszczamy drogą asfaltową i uważnie śledząc znaki, prawą odnogą wędrujemy pod górkę, obok gospodarstwa. Przecho-dzimy wznie--sienie i mijamy znajdujące się po prawej stronie drogi bagienko. 0,3 gruntowa 26,9 [63,5] Po lewej stronie okazały klon. Nieco dalej rozwidlenie dróg i skraj lasu. Opusz-czamy drogę główną. Kierujemy się w prawą odnogę. Las rzednie. Idziemy wśród pól z kępami drzew, mijamy niewielkie wzniesienie, i dość znacz-nym obni-że-niem dochodzimy do betonowego mostka na małym cieku (313). 0,7 gruntowa 27,6 [62,8] Przekraczamy mostek i po 200 m opuszczamy drogę, która skręca w prawo. Trzymając się kamienistego traktu, zaniedbanego i stanowiącego dziś koryto niewiel-kie-go strumyka, który sączy się ze wzgórza, wędrujemy ku północ-nemu wscho-dowi, dość znacznie wynoszącym się zboczem. Po kolejnych 200 metrach wy-cho-dzimy na skraj rozległej łąki. Mija-my ślady starej wsi Rdzawe (314) i trzy-mając się drogi, która zakręca na wschód, przemierzamy się ku kolejnym zabudo-waniom. Przed nami w horyzoncie prezentuje się główny masyw Wzgórz Szeskich. 2,9 jw 30,5 [59,9] Mijamy po prawej pierwsze zabudowania wsi Golubie Wężewskie, po około 50 m nas-tęp-ne. Droga obniża się. Po chwili przechodzimy obok kolejnych zabudowań. 0,5 żwirowa 31,0 [59,4] Kończy się grupa zabudowań. Wędrujemy krętą drogą wśród pól, terenem odkrytym. 0,5 jw 31,5 [58,9] Przepust na strumyku. To Mazurka (315) Droga skręca w lewo, my za nią. Pół kilometra dalej dochodzimy do centrum wsi Golubie Wężewskie. Wysadzana starymi już topolami droga prowadzi nas w kierunku widocznej w dali zlewni mleka. 0,8 Jw. 32,3 [58,1] Wychodzimy na bruk. Z lewej strony stoi krzyż przydrożny w metalo-wym ogro-dzeniu, po prawej - 50 m dalej - przystanek PKS (316). Skrę-camy w lewo, by drogą brukową dojść do zarastającej sa-dzawki (317). 0,2 bruk 32,5 [57,9] Przy sadzawce opuszczamy bruk i kierujemy się w prawo - na wschód. Mijamy kolejne zabudowania wsi i trzymając się drogi wędrujemy, łagodnie skrę-cając ku północy. Otaczają nas częściowo zalesione wzgórza Przed nami wypiętrzenie Szeskiej Góry (318). 1,2 żwirowa 33,7 [56,7] Mijając po lewej głązowisko, dalej - kolejne zabudowania gospodarskie, zbliżamy się do sto-ków Szeskiej Góry. 0,9 jw 34,6 [55,8] Napotykamy dochodzącą spod góry, z lewej strony, drogę dojazdową po-b-li-skiego zabu-dowania i mijamy ją. Po około 200 m stara, nie-wy-raźna droga wiodąca na szczyt Szeskiej Góry. Od tego miejsca wędrujemy starym brukiem. 0,2 żwirowa 34,8 [55,6] Od Szeskiej Góry dochodzimy do zabudowań wsi Szeszki (319) i po kilkudziesięciu krokach spo-tykamy z le-wej stro-ny ruiny pomnika poświęconego żołnierzom I wojny światowej (320). 0,2 bruk 35,0 [55,4] Skręcamy przy nim w odbi-jającą w lewo drogę. Biegnie ona tuż obok zabudowań. Po kilkuset metrach polnej drogi napoty-kamy ros-nące po obu stronach topole. Za gos-podarstwem z lewej wybieramy prawą odnogę rozwidlenia dróg. 0,6 gruntowa 35,6 [54,8] Mijamy ruiny dawnego gospodarstwa i po około 50 m wchodzimy w teren zale-sio-ny. Kręta droga przez las mieszany prowadzi nas w dół. Mijamy szkółkę leśną i dochodzimy do przepustu, 350 m dalej. 1,6 leśna 37,2 [53,2] Skręcamy nieco w prawo. 700 m dalej dochodzimy do ściany lasu. Przed nami nieco ponad 1 km zabudowania wsi Dorsze, do której idziemy (322). 1,9 leśna 39,1 [51,3] We wsi Dorsze spotykamy szosę Pogorzelsko-Grabową, którą w lewo do-cho-dzimy do Wilkas (323). Z prawej strony mijamy zabudo-wa-nia dawnego PGR Wilkasy. We wsi możemy podziwiać ros-nące po lewej stronie okazałe lipy. 100 m dalej z lewej - przystanek PKS. Idziemy w jego kierunku obchodząc od północy jezioro Wilkasy (324). 2,2 szosa 41,3 [49,1] W prawo odchodzi - biegnąca zasadniczym garbem wzgórz - droga przez Zatyki, Wrot-kowo, Kozaki do Gołdapi. Mijamy skrzyżowanie, i trzyma-jąc się kierunku do Grabowa, dochodzimy do niewielkiej wsi Kamionki (325) Mijamy przystanek PKS i 100 m za tablicą kilome-tro-wą do

Szlak nr 7, pieszy,

Grabowa napotykamy odbijającą w pra-wo w dół drogę żwirową. 1,3 szosa 42,6 [47,8] Skręcamy w nią i obniżając się w pofałdowany teren, wędrujemy w kierunku pół-nocnym. Po ok. 600 m napotykamy opuszczone, rozwalające się gospodarstwo. 1,7 żwirówka 44,3 [46,1] Po lewej i prawej stronie drogi pojawiają się kolejne rozlewiska. Za nimi, z pra-wej do-cho-dzi boczna droga (326). Mijamy ją, mijamy też kolejny przepust i duży staw po prawej. Mijamy jeszcze opuszczone gospodarstwo, kolejne zalewisko po lewej i widząc po prawej, nie dalej jak pół kilometra, masyw Tatarskiej Góry, dochodzimy do skrzyżowania ze żwirową drogą z Kowalek (328). Z prawej nieco w łące znajduje się stary cmentarzyk ewangelicki (327). 2,0 żwirówka 46,3 [44,1] Mijamy skrzyżowanie i 300 m dalej przechodzimy obok gospodarstwa z krzyżem przy-drożnym. Droga obniża się, do-cho-dząc do drogi odbijającej na wschód, w ob-ni-żenie terenu od pół-nocnych stoków Tatar-skiej Góry. Znajduje się tu tablica opi-so-wa Tatarskiej Góry i drogowskaz ukazujący odległość i kierunek do jej central-nego miejsca (329). 1,2 żwirówka 47,5 [42,9] Mijamy odejście w prawo i kierując się na północ, powoli zbliżamy się do końca Garbu Szeskiego. Mijając kolejne gospodarstwa kluczymy razem z drogą. Tak me-an--druj-ąc pomiędzy wzgó-rzami, podnosimy się na wysokość około 250 m npm., przy wsi Suczki (330). Obchodzimy zabudowania główną drogą łukiem w lewo, i gwał-townym skrętem trafiamy na rozwidlenie dróg: w prawo do Goł-dapi, prosto do Wronek. 1,8 żwirówka 49,3 [41,1] Wybieramy drogę w prawo i podchodzimy nią ok. 300 m ku wzgórzom, spomię-dzy których roz-po-ściera się już widok na północne obniżenie Szeskich Wzgórz i kulminującą w oddali Piękną Górę. Wędrując dalej możemy podziwiać rozpościerający się - szczególnie na północny wschód - krajobraz, w którego horyzoncie zaznaczają się już ciemną linią lasy Puszczy Rominckiej. 0,8 żwirówka 50,1 [40,3] Droga zmienia nawierzchnię. Pojawia się asfalt, po którym wznosząc się i opusz-czając w kolejne obniżenia strumieni odwadniających stoki Garbu Szeskiego, dochodzimy do stóp Gołdap-s-kiej Góry (333). Mijamy najpierw głębokie obniżenie strumienia zbierającego wody Gołdapskiej Góry od południa, potem zarysowany w drzewach kopiec Zamkowej Góry (331) - dawnego grodziska, przecho-dzimy obok wy-ro-biska żwiru, by po kilku-dzie-sięciu metrach stanąć przy dolnej stacji wyciągu nar-ciarskiego (332). 1,9 Szosa asfaltowa 52,0 [38,4] Pozostawiamy Piękną Górę z charakterystyczną sylwetką masztu telewizyjnego, aby ob-niżającą się drogą powędrować do centrum miasta. Mijamy najpierw kilka zabudowań po prawej stronie, potem Osiedle I, po lewej i ulicą Konstytucji 3 Maja dochodzimy do ul. Wojska Polskiego, gdzie obok Fabryki Kopert NC Koperty (334) przy drogowskazie do Centrum Sportowo-Rekrea-cyjnego Piękną Góra skręcamy w prawo. 1,9 Szosa asfaltowa 53,9 [36,5] Przechodzimy obok Bursy Szkolnej, będącej również schroniskiem PTSM (335) i dochodzimy do skrzyżowania z ulicą Wolności. Tu napotykamy kilka za-byt-ko-wych budynków (m.in. Szko-łę Muzy-czną 336). Kilkadziesiąt metrów za skrzyżowaniem - kościół parafialny pw. św. Leona (337). Kilkadziesiąt metrów za kościołem trafiamy na główne skrzyżowanie dróg wchodzących do Gołdapi. 0,6 Bruk/ chodnik 54,5 [35,9] Skręcamy w lewo i ul. Kró-le--wiecką, mijając Urząd Pocztowy (338) wcho-dzimy na centralnie położony Plac Zwycięstwa. Mieści on większość naj-ważniejszych sklepów oraz Magistrat z Urzędem Miejskim i Starostwo Powiatowe 0,2 Asfalt/ chodnik 54,7[35,7] Z Placu Zwycięstwa kierujemy się na północ - przez rondo - w ul. Lipo-wą. Po le-wej stronie wyrasta syl-wetka gotyckiego kościoła z XVI w. pw. Najświętszej Marii Panny Matki Kościoła (339). Z prawej strony ulicy park, w którym 15. X 1996 r. odsłonięto pomnik Immanuela Kanta, filozofa i myśliciela (340). 0,3 Asfalt/ chodnik 55,0 [35,4] Wędrujemy dalej ulicą Lipową, przekraczamy most na Gołdapie i docho-dzimy do stacji kolejowej (341). Tu trafiamy na węzeł suwalskiego gi-gan-ta - liczącego 178 km szlaku czer-w-o-nego Gołdap-Jastrzębna (342). 0,5 Bruk/ chodnik 55,5 [34,9] Kierujemy się w prawo od Dworca, w ulicę Kolejową i wychodzimy z miasta. Na rondzie

Szlak nr 7, pieszy,

kierujemy się w lewo. 1,3 Asphalt/ chodnik 56,8 [33,6] Tuż przy Tartaku, na końcu ul. Suwalskiej, spotykamy ponownie szlak czerwony, z którym będzie-my teraz wędrować wzdłuż drogi krajowej nr 651. Po 2,1 km dochodzimy w kilku-nastome-trowym obniżeniu drogi do rozwidlenia. W prawo odchodzi żwirowa droga do Kolniszek, przez tereny zakładu rolnego Botkuny. My idziemy prosto, przez mostek na niewielkim cieku - dopływie Jarki. 2,7 asphalt 59,5 [30,9] Droga przechodzi pod wiaduktem kolejowym, za którym z prawej strony widzimy za-bu-dowania dworca kolejowego Botkuny (343) i place składowe pozyskiwanego w okolicz-nych lasach drew-na. Szlak czerwony skręca w prawo. Po ok. 200 m dochodzimy do przystanku PKS a nieco dalej, prze-kracza-my most na Jarce i wchodzimy między zabudowania Jurkiszek (345, 344). 0,7 asphalt 60,2 [30,2] W Jurkiszkach (346) zagłębia-my się w las, drogą na północ, skręcając w lewo w las na dużym zakręcie szosy. Las jest w przeważającej części liściasty. Droga jest wysadzona dębami. Wznosi się ona i opada, choć wyraź-nie nie się do góry. 2,3 żwórnica 62,5 [27,9] Mijamy ambonę myśliwską, potem szkółkę leśną. Widać na drzewach poros-ty. 0,7 Jw. 63,2 [27,2] Mijamy dwa pańniki. Droga po osiągnięciu maksymalnego przewyższenia opada wyraź-nie do dołu. Zarasta też trawą - widać jest słabiej uczęszczana. Mijamy w obniżeniu bagienka po obu stronach drogi 0,9 jw 64,1 [26,3] Dochodzimy do skrzyżowania. Szlak skręca tu w prawo, w drogę leśną. Pojawiają się drze-wa iglaste. Po 100 m mijamy następny pańnik. Kilometr dalej - na roz-widleniu - kierujemy się w lewo, ostro pod górę, wokół wyraźnie za-ry-sowanego wzniesienia, porośniętego młod-nikiem. Zaraz też, zataczając łuk w pra-wo, opada i doprowadza nas wśród dominujących tu znowu drzew liś-cia-s-tych i krze-wów do łąki. 1,7 Jw. 65,8 [24,6] Tuż przed nią pojawia się odbijająca w prawo, droga żwirowa. Idzie-my nią i podnosimy się na przeciwległe wzniesienie. Z lewej, potem z prawej strony prześwi-tu-ją łąki pusz-czańskie. Przekra-czamy mały ciek i szero-kim traktem, dochodzimy do żwirowej drogi biegnącej z Jurkiszek na pół-noc-ny wschód, ku granicy państwa. 0,6 Jw. 66,4 [24,0] Kierujemy się w lewo, do Czarnowa Średniego. Po ok. 20 m roz-wi-dle-nie, na którym wybieramy lewą główną odnogę. Droga prowadzi nas przez las mieszany. Mijamy słupy telegraficzne z pozrywanymi przewodami. Po kilometrze otwierają się po obu stronach łąki i wchodzimy na teren osady. Tuż przy drodze, w os-tatnim bu-dyn-ku mieści się baza ornitologów z Uniwersytetu Warszawskiego, 50 m dalej - granica rezerwatu Mechacz Wielki (347). 1,7 Jw. 68,1 [22,3] Mijamy tablicę z opisem rezerwatu, przechodzimy nad przepustem rze-cz-ki Czarnej i kierujemy się drogą na wschód. Po prawej stronie tor-fo-wiska rezerwatu. W nich wiele usy-chających drzew. Po lewej w oddali zabudo-wania, pola i w horyzoncie las, ciągnący się ku odległej o niecały kilometr granicy. 0,5 gruntowa 68,6 [21,8] Na rozwidleniu wybieramy prawą drogę, i wędrujemy nią pośród łąk i zaro-śli około 300 m. Wcho-dzimy w las mieszany. Z prawej strony towarzyszy nam niecka torfowiska. Niedaleko pom-nik przyrody - żywotnik (348). 0,7 gruntowa 69,3 [21,1] Dochodzimy do rozwidlenia, na którym skręcamy w lewo, w nieco węż-szą leśną dro-gę. Po drodze mijamy szkółkę leś-ną, pańnik i am-bo-ny my-ślickie. Dalej przepust małego strumyka i skrzyżowanie z drogą, która biegnie z Pluszkiejm ku granicy. 1,7 leśna 71,0 [19,4] Wychodzimy na bruk i skręcamy w lewo, idąc za drogą. Po 700 m mija-my do-cho-dzącą z prawej stro-ny mniejszej rangi drogę leśną, 600 m dalej inna dochodzi z le-wej. 1,2 bruk 72,2 [18,2] Koniec bruku, skręcamy łukiem w prawo w drogę leśną. Idziemy nią na wschód. 0,7 leśna 72,9 [17,5] Spotykamy drogę przychodzącą z prawej. Tuż przy niej pojawia się tablica infor-mu-j-ąca o rezerwacie przyrody Boczki (349). 0,1 żwirowa 73,0 [17,4] Trzymamy się dotychczasowej drogi. Mijamy dochodzącą z lewej niewy-raźną od--nogę. Główna droga wiedzie ku południowi, cały czas u podnóża wysokiego wzniesienia, widocznego niekiedy z lewej strony. Po 500 m mijamy kolejne dwie boczne drogi. Towarzyszy nam las miesza-ny, z lewej przerzedzony nieco na zboczu

Szlak nr 7, pieszy,

wzniesienia. Droga, która pojawia się z lewej strony, po kolejnych 600 m, wiedzie prosto na północ, w zachodnie zbocze Królewskiej Góry, najwyższego wyniesienia tej części Puszczy (350). 1,3 jw 74,3 [16,1] Pojawia się rozjazd, skręcamy w lewo i po raz kolejny podejmujemy wędrówkę na wschód. Pojawia się młoda dębina, później las mieszany. Na kolejnym rozwidleniu skręcamy w pra-wo, w drogę wio-dącą nas pod górkę. 100 m dalej kierujemy się ostro w lewo. Droga ponownie skręca wyraźnie pół kilometra dalej. Wędrujemy pośród rosnących po obu stronach krzewów i trzy-ma-jac się na kolejnych rozwidleniach głównej drogi. Mijamy po prawej trzy stare buki, potem paśnik. Przy nim - roz-widlenie. Dochodzimy do drogi, która biegnie od granicy. 2,4 Jw. 76,7 [13,7] Skręcamy za paśnikiem w prawo i kierujemy się na wschód. Kolejny paśnik spotykamy 400 m dalej. Idziemy prosto a na następnym rozwidleniu - w lewo. Towarzyszą nam bagna, otaczające główne koryto Bludzi. Znow na rozwidleniu wybie-ra-my lewą odnogę, by po 200 m napotkać po prawej stronie drogi kolejny paśnik. Na pobliskim roz-widle-niu idziemy w prawo i po 300 m przechodzimy mostek na Bludzi (351). 2,4 jw 79,1 [11,3] Za mostkiem, na kolejnym rozwidleniu kierujemy się w lewo, mijając młodniak. Po kilo-me-trze drogi dochodzimy do umieszczonej na brzozie ambony. Naszej wędrówce towa-rzy-szą teraz brzozy, wysadzone wzdłuż drogi. Na kolejnym rozstaju idziemy w lewo, dochodząc do mostka na Błędziance (352). 1,4 jw 80,5 [9,9] Za mostkiem wędrujemy aż do znaku zakazu ruchu pojazdów. Nie zwracając uwagi na znak idziemy w prawo. Po prawej prześwituje dolina Błędzianki. Wchodzimy w starszy, nieco gęstszy las, potem znowu pojawia się młodnik. Na roz-widleniu udajemy się w lewo, wędrując jeszcze około 700 m płaskim terenem. Dochodzimy do skrzy-żo-wa-nia. Przechodzimy skrzyżowanie na wprost i mijając kolejną drogę, która dochodzi z le-wej, tra-fi-amy na stojącą tuż przy siatce ogrodzenia ambonę. Kręta, żwirowa droga prowadzi nas około kilometra lasem - głównie świerkowym - do rozwidlenia 4,6 żwirówka 85,1 [5,3] Uważnie śledząc znaki, udajemy się w prawo, aby wkrótce ponownie skręcić w prawo, w nie--wyraźną drogę leśną. Na skrzyżowaniu w lewo i dochodzimy ponownie do żwirówki leśnej. W czasie wędrówki towa-rzyszy nam po prawej głębokie obniżenie doliny Błędzianki, która tu - w odróż-nieniu od przełomu koło Błędzisk - płynie przysłonięta rosnącym na zboczach la-sem. 0,7 leśna 85,8 [4,6] Z nią w prawo, do szosy Gołdap-Żytkiejmy 0,8 żwirówka 86,6 [3,8] Przecho-dzimy szosę i drogą leśną wędrujemy do najbliższej żwirówki 0,4 leśna 87,0 [3,4] Z nią w lewo. Pomiedzy szkótkami leśnymi, aż do skrzyżowania. 1,3 żwirówka 88,3 [2,1] Tu w prawo i trzymając się tego kierunku, docieramy do bramy leśnej i dalej pod wiadukty w Stańczykach. Po prawej mosty w Stańczykach (353). 1,5 leśna 89,8 [0,6] Spod wiaduktów idziemy obok parkingu (354) i docieramy do szosy. 0,2 bruk 90,0 [0,4] W prawo, w dół, mijamy tablicę administracyjną Stańczyk, wchodzimy między zabudowania. 0,4 szosa 90,4 [0,0] Kończymy wędrów-kę przy przystanku PKS, tuż za stojącą po lewej stronie drogi kapliczką (355). -

Statystyka szlaku

Długości odcinków szlaku na terenie poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego:

Jednostka samorządu Długość odcinka na terenie miasta/powiatu [km] Powiat Giżycko 11,5
Powiat Olecko 25,7 Miasto Gołdap 3,1 Powiat Gołdap 53,2 Razem 90,4

Długość odcinków szlaku z podziałem na rodzaje nawierzchni Rodzaj nawierzchni Długość odcinka [km] %
Asfalt 12,8 14 Bruk 2,0 2 Droga gruntowa utwardzana 47,7 53 Droga gruntowa nieutwardzona 25,0 28 Inna - płyty betonowe (chodnik) 2,9 3 Razem 90,4 100

Szlak nr 7, pieszy,